

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 661/2015
19.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ч.Н., због кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Б.М., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Панчеву 5Кв бр.233/15 од 23.03.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.75/15 од 23.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 19. августа 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ч.Н. – адвоката Б.М., поднет против правноснажних решења Основног суда у Панчеву 5Кв бр.233/15 од 23.03.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.75/15 од 23.04.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву 5Кв бр.233/15 од 23.03.2015. године, одбачен је захтев браниоца окривљеног Ч.Н. за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом тог суда 11 К бр.814/2011 од 26.11.2012. године, правноснажна дана 06.06.2013. године.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.75/15 од 23.04.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ч.Н. – адвоката Б.М., изјављена против решења Основног суда у Панчеву 5Кв бр.233/15 од 23.03.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ч.Н. – адвокат Б.М., због повреде закона у смислу члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења или да укине решење Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.75/15 од 23.04.2015. године и предмет врати првостепеном суду са налогом да се предмет са жалбом браниоца достави Апелационом суду у Новом Саду на одлучивање по жалби.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1.) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, док суштински, у образложењу захтева, указује на повреду одредаба члана 438. став 1. тачка 2.) ЗКП, указујући да је побијано решење у другом степену донео ненадлежни суд, јер је поступајући по жалби браниоца одлуку донео Виши суд у Панчеву, а не Апелациони суд у Новом Саду, која повреда није предвиђена као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног односно његовог браниоца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Поред тога, захтевом за заштиту законитости указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да оштећени С.С. у току поступка није пружио доказ да био запослен у предузећу окривљеног "И., те да је целокупни поступак вођен и окончан а да чињенице везане за оштећеног нису на несумњив начин утврђене, а из којих разлога, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, такође није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима, а због повреде закона.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), због које је подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио

као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2.) ЗКП, у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**За Председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**